

Mihai Munteanu

(20.11.1930 - 20.05.2009)

Mihai Munteanu s-a născut la 20 noiembrie 1930, în satul Slobozia, comuna Cordăreni, județul Botoșani.

Clasele primare le-a urmat la școala din satul natal. Apoi, între anii 1942-1950, a urmat cursurile vestitei Școli Normale „Alexandru Vlahuță” din Șendriceni – Dorohoi, iar între anii 1962-1968 a absolvit Facultatea de Filologie a Universității „Al.I. Cuza” din Iași, susținând examenul de licență cu lucrarea „Demostene Botez” (schiță monografică).

Între anii 1956-1990 a fost cadru didactic, director al școlilor din comuna Cordăreni.

Feeria locurilor natale și talentul înnăscut l-au îndemnat încă din copilărie spre literatură. În 1953 a debutat la revista „Tânărul scriitor”.

Până în ceasul morții, binecunoscutul scriitor și profesor Mihai Munteanu a publicat 16 cărți, 2 în curs de apariție, numeroase manuscrise cuprinzând poezie, proză și memorialistică.

Mihai Munteanu spunea că: „scrisul rămâne ca un testament peste veacuri”. Pentru Mihai Munteanu, dragostea față de locul natal a însemnat dragostea de pământul plin de grâne și flori, de izvoarele ce țâșnesc din pământul reavăn, gândul că viața este oriunde la fel, dar că totul depinde de om. Omul, cu voință sa, poate muta munții din loc: a lucra o bucată de pământ, a vedea urcând pe lujere floarea-soarelui, a simți aroma viilor, la ceas de toamnă. Iată bucuriile poetului Mihai Munteanu de-a lungul vieții sale!

Poetul a găsit în locurile natale spațiul ideal pentru a-și așterne pe hârtie gândurile și amintirile, izolându-se în același timp de această lume crudă și nerecunoscătoare.

„Rămas singur, văzând că «timpul nu mai are răbdare», am început editarea manuscriselor. Ca o mângâiere a sufletului, ca un prilej solemn de a evada din cotidian. (...)”

Când și când, telefonul meu vibrează și îmi aduce vești din țară și din lume. La masă, ca în atâtea nopți de veghe, iubite cetitoriule, stau și vorbesc cu umbrele. Lira a ruginit în cui. Singurătatea își sună clopotul uriaș și își trimite păianjenii la lucru.

Dincolo de gând, nimeni nu își poate depăși umbra.”

Cărți publicate:

- **Cerul în aripi**, versuri, Editura pentru Literatură, București, 1969;
- **Izvoare albastre**, versuri, Editura Litera, București, 1980;
- **Lumea basmului**, versuri pentru copii, Editura Junimea, 1989;
- **Centrifuga ideilor**, versuri, Editura Quadrat, Botoșani, 1997;
- **Jurnalul unui elev visător**, proză, Editura Quadrat, Botoșani, 1998;
- **Apoteoze montane**, versuri, Editura Axa, Botoșani, 1999;
- **Manuscrisele de la Șendriceni**, proză, Editura Quadrat, Botoșani, 2000;
- **Tipare de vânt**, versuri, Editura Quadrat, Botoșani, 2001;
- **Sub aura poeziei**, memorialistică, Editura Quadrat, Botoșani, 2002;
- **Rada triumfului**, versuri, Editura Axa, Botoșani, 2003;
- **Pălăria de paie**, versuri pentru copii, Editura Quadrat, Botoșani, 2004;
- **Lumina de la Șendriceni**, memorialistică, Editura Quadrat, Botoșani, 2004;
- **Poezii**, antologie lirică (1969-2004), Editura Quadrat, Botoșani, 2005;
- **Repere sentimentale: Cordăreni-Ibăneasa-Holm**, memorialistică, Editura Quadrat, 2006;
- **Balade**, Editura Quadrat, Botoșani, 2007;
- **Clipe de viață**, memorialistică, Editura Quadrat, 200.

Acum, în aceste clipe umbrite de tristețe, nu ne mai rămâne decât să luăm în mână mărturiile poetului, și să începem călătoria în lumea Lui pentru că sufletul poetului a rămas în fiecare carte publicată și ori de câte ori vom avea nevoia de un *taifas* cu Marele Poet Mihai Munteanu să știm că el trăiește...

Să ne închinăm îndemnului Său:

„Hai să zburăm, iubite cetitoriule, spre sfere mai pline de lumină și iubire! Deschide cartea și să începem zborul.” (...)

„Mi-am adunat sufletul de dascăl cordărean, fiu al acestor pământuri, și vi l-am pus în palmă.

Faceți cu el ce vreți. Mie-mi rămâne gândul curat că poate nu am făcut degeaba umbră pământului.”

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

